

Fremtidens Psykologer

TEKST

Per Birkhaug

PUBLISERT 28. februar 2007

I desembernummeret av Tidsskriftet stiller Anne Skard i en kronikk spørsmålet: «Hvilke fremtidige psykologer ønsker vi oss?». Hun gir uttrykk for hva slags psykologer hun ønsker å se i spesielt kliniske stillinger: psykologer som er noe mer enn «levende faglige oppslagsverk». Samtidig er Skard nøktern i sine ønsker. Hun poengterer at seleksjonskriterier ut over karakter kan tenkes å bli svært ressurskrevende. Kanskje vil det koste mer enn det smaker, for som Skard selv skriver: De av psykologstudentene som fremstår som lite adekvate, representerer en minoritet.

Skard peker på tre viktige elementer i seleksjon og utdanning av psykologer: opptakskriteriene, innholdet i studiet og studentenes utvikling. Dette siste elementet er etter min mening i for liten grad gjenstand for kritisk debatt. Opptakskriteriene er per i dag hovedsakelig karakterer, og jeg er langt på vei enig med Skard i hennes kritiske diskusjon av karakterers egnethet som seleksjonskriterium for opptak til profesjonsstudiene. Innholdet i studiene er gjenstand for kontinuerlig evaluering, hvor så vel vitenskapelige ansatte som studentene yter verdifulle bidrag. Men dette dreier seg primært om det faglige innholdet. Når det gjelder studentenes utvikling i løpet av studiet, er situasjonen en annen.

Studentenes utvikling er tenkt ivaretatt gjennom at studiet representerer kontrollerte betingelser som alle bidrar til at den enkelte student beveger seg i retning mot å bli ferdig utdannet psykolog. Dernest er det lagt vekt på veiledning underveis. Men veiledningen og evalueringen er av rent faglig karakter. Å veilede og evaluere studenten som menneske-i-verden ligger ikke innenfor mandatet. En slik sammenblanding ville antagelig vært uheldig, og man kan tenke seg at så vel veileder som student kan komme opp i vanskelige dilemmaer. Veiledning skal ikke være behandling.

Profesjonsstudentene ved Det psykologiske fakultet i Bergen har tatt til orde for at det i større grad tas grep om studentenes utvikling. En massiv majoritet blant oss krever at det gjeninnføres tilbud om egenutvikling, spesifisert i studieplanen. En sammenligning med utdanningene i de øvrige skandinaviske landene viser at man i Norge ligger sørgelig langt etter. Faktisk har vi beveget oss i motsatt retning av dem. Tidligere fantes det tilbud om forskjellige typer egenutvikling, men de har vært gjenstand for systematisk nedbygging. Dette er en situasjon profesjonsstudentene ikke lenger aksepterer. I forbindelse med en omfattende revisjon av profesjonsstudiet i Bergen med utgangspunkt i behovet for tilpasning til EU og Europsyk-diplomet krever vi egenutvikling gjeninnført på studieplanen. Egenterapi har vært lansert som et

alternativ, men det er også mulig å tenke seg andre løsninger. Uansett ser vi som studenter frem til en positiv og kreativ dialog med tanke på å sette egenutvikling på dagsordenen i utdannelsen av fremtidens psykologer.

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 44, nummer 3, 2007, side

TEKST

Per Birkhaug, Psykologstudent, Universitetet i Bergen